

متن پرسش

باعرض سلام خدمت استاد عزیز: سوالی که از خدمت جنابعالی داشتم این است که در طول یک سالی که با آثار شما مانوس می باشم در حال حاضر حالتی بر من عارض شده است که اگر روزی دو سه ساعت از مجموعه آثار شما را مطالعه نکنم دچار رخوت معنوی و احساس کم شدن روحیه عرفانی می کنم و حتی به ذهنم می رسد که آگه زمانی منابع تمام شود چه کار کنم؟ به نظر حضرتعالی این احساس نوعی وابستگی و حصولی بودن معنویت و تک بعدی بودن بنده نمی باشد؟ راهنمایی بفرمایید. (۲) با توجه به اینکه مباحث را تنهایی دنبال می کنم و با وجود اینکه در آثارتان صراحتاً برنامه مشخصی برای خودسازی جدای خودشناسی ارائه نفرموده اید و با توجه به رساله جهاد اکبر امام (ره) مبارزه با نفس اماره را با مراقبت در خوردن و آشامیدن و خوابیدن و مراقبه اعضا چشم و گوش و زبان و اقامه نماز اول وقت به جماعت و جمعه و تا حدودی ذکر طول روز و خواندن بعضی ادعیه در طول هفته را سعی بر مداومت در انجام دارم برای به حضور آوردن قلب چنانچه برنامه دیگری به نظر حضرتعالی می رسد به عنوان راهبر تبیین بفرمایید تا رهروی نمایم بلکه به مقصد نهایی که لقاءالله است برسیم. ان شاء الله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به لطف الهی در عین رعایت حقوق اطرافیان کاری را که شروع کرده‌اید ادامه دهید. از رساله‌ی «جهاد اکبر» حضرت امام «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» نهایت استفاده را ببرید. نامه‌ی ۳۱ نهج‌البلاغه نیز در این رابطه کارساز است. موفق باشید